

FAŁD (14) *sb m*

a *pochylone*.

sg N fąld (5). ◊ *pl N* fąldy (2). ◊ *G* fąldów (4); -ów (1), -(o)w (3). ◊ *A* fąldy (1). ◊ *L* fąldzi(e)ch (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XIX w.

Zakładka, zmarszczka w tkaninie, szacie; plica Mymer¹, BartBydg, Mącz, Cn; lacinia Mącz, Calep; ruga, sinus Mącz, Cn; stria Cn (14) : Mymer¹ [31b]; BartBydg 117v; SZAta Atłałowa brunatna po faldziech wfdluz tkaniczymi złota drotowego bramowana WyprKr 70, 64; Replico. Dissolvo, Odplątam/ Rozdziergam/ Fąldy rozflipuyę Mącz 305c, 181d [2 r.], 305a, 360a, 395c; Lacinia – Klin wfduknie ktori viawfzi w nim nieczo nofiemi: item, fąld. Calep 576b.

Przen (3) :

Zwrot: »fąldow przysieść [komu]« = zmusić do uległości (3): Ci nieprzyjacielowi fąldow nie przyfiędą/ Choć fię ná to nabarzi fąmi wfdpinąć będą. CzahTr G2, F, G4v.

Cf FAŁDA

AK